

જે કાર્ય, કારણ રહિત છે, જે નિત્ય શુદ્ધ વિમુક્ત છે;
 જે 'બદ્ધ માટે સર્વ રીતે, યોગ્ય 'આશ્રયયુક્ત છે. ૫
 જેનો ન નાશ, વિકાર જેમાં લેશ પણ દેખાય ના;
 નવદારવાળા હેહમાં, જેનું શયન સમજાય ના !
 જે પ્રલયમાં પ્રસાંડના, સંહારના કરનાર છે;
 જે સરક્ષતાથી સર્વને, સાક્ષી બની જોનાર છે. ૬
 જે સર્વ ઠેરા અંગ તેમ ઉપાંગને બાંધી શકે;
 અવિનાશ જે કહેવાઇને, અક્ષરરૂપે જગમાં ટકે;
 જે છવ-ધૈર્ય 'ઐક્યની, રાખે, રખાવે ભાવના;
 નાવિક સદૈવ ગણાય છે, જે નિરંજન ભવ-નાવના. ૭
 નરસિંહ ઠેરૂં રૂપ ધારણુ, 'સ્વયં' જે કરનાર છે;
 જે હૃદય-સ્થાને સ્નેહદારા, રમાના ધરનાર છે;
 જેના મનોહર-કેશ, જેણે દૈત્ય કેશીને હણ્યો;
 કવિ '૧૦'કાવિદે સૌ પુરૂષમાં, ઉત્તમ પુરૂષ જેને ગણ્યો. ૮
 સર્વ અસત્ ઠેરા રૂપને, સમજી શકે જે સર્વથા;
 જે પ્રલય વેળાએ ઠરે, પ્રાણી તણી '૧૧'પ્રજ્ઞા વૃથા;
 જે ગુણાદિકથી રહિત છે, કલ્યાણકારી જે ખરા;
 આપી શકે છે યોગ્યને, જે '૧૨'મુદિત થૈ વિદ્યા '૧૩'પરા. ૯
 જે રહે છે સ્થિર, આદિ કારણ સૃષ્ટિના લેખાય છે;
 જે દુષ્ટનાશક, સાધુરક્ષક, નામથી પંકાય છે;

૬ સંસારના બંધનમાં બંધાઈ રહેલા માયામાંજ મથેલા. વિષય-
 વાસનાથી ભરેલા. ૭ આશરો આપનારા, રસ્તો દેખાડનારા, ઓથ
 દેનારા. ૮ એકતાની. ૯ પોતાનીજ ઇચ્છાવડે. ૧૦ વિદ્વાને, પંડિતે, જ્ઞાનીએ.
 ૧૧ સ્મરણશક્તિ. મેધા, વિશેષ જે જાણવાની શુદ્ધિ છે તેને. ૧૨ શબ્દ
 અર્થને, ઉમળકો આણીને. ૧૩ ઉત્તમ પ્રકારની વિદ્યા જે વિદ્યાવડે મોક્ષ
 મેળવવાની સાધના સાધી શકાય છે તે પ્રલવિદ્યા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશ્ટ્ર વિભાગ]

અનુક્રાંક ૨૩૧૦૮- વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ વિહારી વામ રમરુ

વિષય ૪- : ૬

મહા પ્રમાણું હમ હસ, જે હૃદયથી રાજી રહે;
 ૧૪નિજ પ્રેરણાના ખસવડે, ૧૫'શુભ' ૧૬સુઝદારા જે કહે. ૧૦
 'સામર્થ્ય' જે અર્થપ્રિય, પ્રત્યેક જેનું કાર્ય છે;
 જે તણી ધરછા અવર પણ, ખસવંતથી ૧૭અનિવાર્ય છે;
 જે સુવર્ણ છે અવતારધારી, ભક્તનો ભય જે હરે;
 જે સૂર્યમંડળમાં વસીને, પ્રકાશિત ૧૮'ભૂ' ને કરે. ૧૧
 પાપી, પતિત, માની તણા, પરિતાપ જેનાથી મટે;
 ખડું ફેરફારો થાય પણ, જે નહીં લેશ વધે ઘટે;
 મગ્ગેદ, બીજા યજુર, ત્રીજા સામમાં જે છે સ્વરો;
 જે સ્વરોમાં શ્રીવિષ્ણુની, વાણીતણા છે ૧૯નિર્ઝરો. ૧૨
 જે છે ૨૦હિરણ્યમય, ૨૧અખિલનાતા, આદિ અંત ૨૨વિહીન જે;
 જે કર્મફલદાતા છતાં, છે ભક્તને આધીન જે;
 જે જગતને ધારણ કરે છે, ૨૩શેષ સદશ રૂપથી,
 જે ધરાવે છે અધિક સત્તા, ભૂપના પણ ભૂપથી ! ૧૩
 ઘટના ઘડે જે વિશ્વની, ક્ષેત્રજ જે કહેવાય છે;
 જેનો નિયમપૂર્વક પરમ, ૨૪નેતાસમો વ્યવસાય છે;
 જે છે ૨૫સનાતન, નિત્ય છે, જે અચલ છે, જે એક છે;
 તે છતાં પણ જે ૨૬મૂર્ત છે, શાસ્ત્રોક્ત જ્યાં ૨૭અભિપ્રેક છે. ૧૪
 મન, કર્મ વાચા કે પ્રમાણો, વડે જે સમભય ના;
 ૨૮સાક્ષત રજ્યા પણ તોય પોતે, દષ્ટિથી દેખાય ના !

૧૪ પોતાની. ૧૫ જેમાં કલ્યાણ રહ્યું છે તે. ૧૬ સત્પુરુષ. ૧૭ કોઈથી ફેરવાય નહિ એવી. ૧૮ પૃથ્વી. ૧૯ ઝળી. ૨૦ સોના જેવા રંગવાળા ૨૧ તારક. ૨૨ આદિ અંત વજરના ૨૩ શેષ જેવા. ૨૪ સર્વોપરી. ૨૫ ભૂતામાં ભૂતા. ૨૬ આકારવાળા. ૨૭ સાત્રને અનુસરી સ્થાપિત થયેલા. ૨૮ ત્રણે કાળમાં રહેનારા. વિશ્વમાત

૨૯ સચિયદ અને સાનંદ જેને, કૃષ્ણ નામ અપાય છે;
જે જ્ઞાન, શ્રદ્ધા સહિત સાચા સ્નેહથી પૂજાય છે. ૧૫

જે ઉપર, નીચે, મધ્ય ભાગે, ત્રણે સ્થાનકમાં વસે;
જે છે ઝંનિયંતા, પ્રાણુદાતા, ભક્તને જોઈ હસે !
મધુ દૈત્યને જે મારનારા, પરાક્રમમાં શ્રેષ્ઠ જે;
ભૂજર્મમાં, ઝનનમર્ગમાં, જે સર્વ કરતાં ઝરજ્યેષ્ઠ છે. ૧૬

પુણ્ય, પાપને જે જાણનારા, છતાં દીનદયાળ જે;
જે પતિતને પાવન કરે છે, કાળના પણ કાળ જે;
જે ઝઝઝાતની પીડા હરે, આધાર આપે ત્રેમથી;
જે વિશ્વકારણભૂત છે, રાખે શરણને ઝક્ષેમથી. ૧૭

જે વિમળ બુદ્ધિ, વિચાર નિર્મળવડે કર્યાંક જણાય છે;
ઝંનુદા અને ઝદદા કહીને, વેદ જેને ગાય છે;
જ્ઞાણ, પ્રહર, ઝંવાસર, માસરૂપે, વર્ષ રૂપે જે રચ્યા;
અવતારધારી છતાં શાસ્ત્રે, ઝજન્મમાં જેને ઠણા ! ૧૮

ઝચ્યુત થાય ના તે થકી અચ્યુત, મુનિવરે જેને ઠહે;
જે છે ઉદાર અપાર જેમાં દયાનાં ઝણી વહે !
જે ધનુધારી, બુદ્ધિશાળી, જમન કરનારા બધે;
પુરુષાર્થ જેનો સર્વથા, સૌ દેવતા કરતાં વધે. ૧૯

જે ધર્મનું રક્ષણ કરે, ધર્મીતણું રક્ષણ કરે;
જે દુષ્ટનું, દોહી તણું, વા દૈત્યનું દૈવત હરે;

૨૯ સત, ચિત અને આનંદરૂપ. ૩૦ 'નયમમાં રાખનાર. ૩૧ આકા-
શમર્ગ. ૩૨ મહોદય. ૩૩ દુઃખી, પીડિત. ૩૪ રક્ષા કરીને. ૩૫ સુષ્ટિના
રચનાર. ૩૬ જોનાર ૩૭ દિવસ. ૩૮ જે જન્મતા નથી એવા ૩૯ ચક્ષિત.

છે સિર્વ સ્થળમાં વાસ જોનો, સંહોદિત જે શુદ્ધ છે; ૨૦
 છે હુક્ષિમાનો જેટલા, તેમાંય પણ જે ૪૦ શુદ્ધ છે
 જે છે અમોઘ પ્રભાવવાળા, પૂર્ણ, સિદ્ધ સ્વરૂપથી;
 જે ભક્તજનનો ભય હરે, ભય ભરેલા ભવ-રૂપથી;
 જે છે અખંડાનંદ જોની, પ્રતિજ્ઞા લવ ના હરે;
 જે છે ૪૧ જનાદન ૪૨ સર્વવેદા, કોઈથી જે ના ડરે. ૨૧
 ૪૩ હસ્તામલકવત્ સર્વના જે મમને જોનાર છે;
 શુદ્ધાચરણ જે લોકના, હિતકાળ આચરનાર છે;
 ચૈતન્યના દેનાર જે, ચૈતન્યના હરનાર જે;
 જે ગુપ્તમાં પણ ગુપ્ત સ્થળમાં, અહર્નિશ દરનાર છે. ૨૨
 જેને ન લાગે રંગ, જે નિદોષ છે, અધ્યક્ષ છે;
 જે ભક્તિ, જ્ઞાન, વિરાગદ્વારા, કમવડે પ્રત્યક્ષ છે;
 જે સિદ્ધિ આપે, રિદ્ધિ આપે, લાભ અર્પે લક્ષ્મી;
 જે શુદ્ધિ અર્પે, શુદ્ધિ અર્પે, વૃદ્ધિ અર્પે સર્વથા. ૨૩
 સંહારવેળા રોવરાવે, રૂપરૂપે જે વળી;
 યાપે, ઉધાપે સૃષ્ટિને ઠળ જાય ના જોની ઠળી !
 સ્તુતિ કરે પાપી મનુષ્યો, તેનેય પાવન જે કરે;
 ૪૪ જેતા બની ૪૫ જેતા બની, જે સર્વ સ્થળમાં સંચરે. ૨૪
 ૪૬ જ્ઞાસુને જે જાણુનારા, અનઘ જે કહેવાય છે;
 જોના પ્રભાવે, પ્રકાશે, ચૈતન્ય આ દેખાય છે;
 જે ૪૭ દિવ્ય છે, જે ૪૮ વંદ્ય છે, ૪૯ જોવિદ જે, શ્રીમાન જે;
 જે બચાવે દુઃસંગથી, જે ભક્તના ભગવાન છે. ૨૫

૪૦ જ્ઞાની. ૪૧ જોનો પીડા હરનાર. ૪૨ સર્વ જાણુનાર. ૪૩
 કાયમાંના આમળાની પેઠે. ૪૪ જીતનાર. ૪૫ દોરનાર. ૪૬ જાણુવાની
 ઉછાવાળા. ૪૭ તેજસ્વી. ૪૮ નમવા યોગ્ય. ૪૯ હન્દ્રિયાને જાણુવાળા.

રાજ કરે જે પંસુરજનોને, શક્તિમાં જે છે પુરો;
 બ્રહ્માંડની નિજ સ્કંધ પર, ધારણ કરી જેને ધુરો;
 જે નિયમ, નિશ્ચયથી ચલાવે, શ્રમ વગર સૌ તાંત્ર આં;
 ખડું ચમત્કારિક પ્રણાલી છે, ગુપ્ત એના મંત્રમાં! ૨૬
 માયા તણા તાંત્રી સ્વયં, જે સૂત્રધાર ગણાય છે;
 જે છે પ્રતિષ્ઠિત પરમ, જેના પ્રતિષ્ઠિત ગુણ ગાય છે;
 પૃથ્વીકાર જે, પરચન્દ્રાંશુ જે, જે પદવાસુદેવ પદઅલક્ય છે;
 જેની ક્રિયાઓ સમજનારા, સહ્યમાં પણ સહ્ય છે. ૨૭
 જે છે સુરેશ્વર, વિશ્વવ્યાપી, વિચારક જે સર્વના;
 પપ્પસિદ્ધાર્થ, નારાયણ અને જે, નામધારી પર્વના;
 સંકલ્પ જેના સિદ્ધિ છે, જે પદસમીરણ રૂપે રહે;
 છે અમણી તેથી વિધાતા, ઉચ્ચ જન જેને કહે. ૨૮
 જે પદમહોત્સાહી, વીર્યવાળા, પિતાના પણ છે પિતા;
 જે પદઅમેયાત્મા, અકળ છે, જેને વખાણે સંહિતા;
 શોભાયમાન સદેવ જે, છે ગુરૂના પણ જે ગુરૂ;
 જેના વિવિધ શુભ નામથી, છવન કરે ભકતો પુરૂં! ૨૯
 જે છે પદઅગોચર, અલ્પાકિક, જે સમયસૂચક દંશિષ્ટ છે;
 જે છે મહેશ્વર, મહાસાની, ધૃષ્ટમાં પણ ધૃષ્ટ છે;
 જેની કૃપા આ વિશ્વમાં, જય આપનારી છે સદા;
 વરદાન જેનું અધિક હિત, જનનું કરે છે સર્વદા. ૩૦

૫૦ દેવતાઓને. ૫૧ બ્રહ્મનો પાયક. ૫૨ ચન્દ્રના કિરણરૂપ. ૫૩
 વસુદેવના પુત્ર. ૫૪ પામી શમય નહિ એવા. ૫૫ એના કાન્દ અર્થો
 સિદ્ધિ છે એવા. ૫૬ ચાલક. ૫૭ મહોટા ઉત્સાહવાળા. ૫૮ માધર્મ ન
 આવે એવા. ૫૯ દેખાય નહિ એવા. ૬૦ જનમ.

જેની કૃપામય આવધી, સંસારની ૬૧ખાધા હરે;
 જે ૬૨વર્ધમાન ગણાય, જે ભંડાર ભૂખ્યાના ભરે;
 જેનું પ્રબળ છે પ્રાણબલ, જે કાન્તિના દેનાર છે;
 જે યજ્ઞ રૂપે રોગ કેરા, રજઃકણ્ઠો હરનાર છે. ૩૧

જે ૬૩કામપ્રદ છે, ૬૪અનલ છે, જે પવન છે, આકાશ છે;
 આખા જગતમાં જે તણો, પુરુષાર્થરૂપ પ્રકાશ છે !
 માયા વિષે જે ખાંધનારો, છોડનારો જે થકી;
 માયા તણી સત્તા જરા, જેને નહીં જીતી શકી ! ૩૨

તરસ્યા તણા જે છે સરોવર, ૬૫તપને સુખ જે કરે;
 ૬૬સુરતેજવાળા સ્નાયુમાં, જે તેજ પોતાનું ભરે;
 જે હીર્ષદર્શી, ૬૭વેદવિદ્ ૬૮અગ્રાધ્ય જે વાણી વડે;
 ૬૯પરિપાક આન્યા વગર જેનું મૂળ ઉડું ના જડે ! ૩૩

જે અભાંકૃત છે સર્વ ગુણથી, તેજ જેનું છે મહા !
 ૭૦સાક્ષાત્ દર્શન થાય તો, ઉદ્ધાર શા આવે અહા !
 જેના નયનમાં અમી વરસે, શત્રુને જે ઘે ક્ષમા;
 જેની કૃપા જે થઇ ગઇ તો, નાશ પામે ૭૧યક્ષમા ! ૩૪

જે ન્યાયપક્ષ લક્ષ આપી, સંધિ સૂચવનાર છે;
 જે સ્મરણ એનું કરે છે, તે તણું સાંભળનાર છે;
 અધિકાર જેનો જેટલો, કૃણ તેટલું તેને દિયે;
 જે શત્રુ કેરા હાથમાંથી, શસ્ત્ર પશુ છિનવી લિયે ! ૩૫

૬૧ અંધન. ૬૨ વૃદ્ધિવાળો. ૬૩ ઇચ્છાને પૂર્ણ કરનારા. ૬૪ અનિરૂપ. ૬૫ તપેલાને. ૬૬ દેવતાઈ ભેગ. ૬૭ વેદને જાણનારા. ૬૮ મહત્ત્વ ધરી શકાય નહિ એવા. ૬૯ શોભતા. ૭૦ પ્રત્યક્ષ. ૭૧ કૃપા જેવા મહારોશો.

જે સમયસૂચક થઇ કરે છે, વિજય નિજ લીલાવટે^{૭૨}
 ૭૨અન્યથા અથવા ૭૩અન્યથા, નહિ ભેદ પણ જોનેપૂજડ;
 જે કરે ૭૪અત્યાપ સાથે, હૃદયથી નિજ પાપનો;
 છે નિવારણ કરનાર જે, તેવા જોના તાપનો. ૩૬
 ૭૫સર્વાર્થસાધક નામ આપી, સાધુ જોને ગાય છે;
 જે પરમ જોઈ પ્રેમ સામે, પ્રકટ પણ થઇ જાય છે।
 જોના ન જોવા કોઇ, જે તણુ જીવન ઠેરા તાત છે;
 જે વેદમાં, ઉપનિષદમાં, વડસાંજમાં પ્રખ્યાત છે. ૩૭

૭૬અધિષ્ઠાન જે, સંપૂર્ણ જે, જે છે પુરાતન કાળના;^{૭૬}
 ગુણ કોણુ ગાઇ શકે સુખથી, આદિ નર ગોપાલના।
 જે ૭૭અજ્ઞને છે માર્ગદર્શક ૭૮હીનવત્સલ ૭૯પુત્ર છે;
 ૮૦ ક્રુપ જે ગણાયા, ગહન જે, જે પુત્રમાં પણ પુત્ર છે. ૩૮
 ૮૧ માધવ તણા જે નામથી, પંડિત મુખે પંકાય છે,
 સમ દષ્ટિ જોની છતાં પણ જે, ભક્તને અતિ શ્લોકાય છે;
 જે ચિરંજીવી, ૮૨અસંમિત છે, કાર્ય, કારણરૂપ છે;
 ૮૩અનિરૂદ્ધ જે ૮૪પ્રણમન જે, જોનો વિકાસ અનૂપ છે. ૩૯
 જોના ચતુર્ભુજ શંખ, ચક્રે, ગદા તેમજ પદ્મથી;
 શૈલી રથા સમયાનુસાર પ્રયોગવાળા કર્મથી।
 છે તપશ્વર્યા જે તણી, સૌ તપસ્વી કરતાં વડી;
 આખીય જોના હાથમાં, સંસાર સાંકળની કડી! ૪૦

૭૨ અપરક. ૭૩ પરક. ૭૪ પરનારો. ૭૫ સર્વ અર્થને સાધનારો.
 ૭૬ આશર, મળ ૭૭ અજ્ઞાન, અત્યંત. ૭૮ રંક ઉપર વહાલ રાખનારો.
 ૭૯ તુરં ૮૦ વિશ્રમ ૮૧ હૃદયથી પતિ. ૮૨ માપમાં ન આવે એવા
 ૮૩ જોનો અવશેષ ન રી શકાય એવા. ૮૪ પ્રકાશવાળા. ગારમાં જોઈ વધુ.

જે છે ઉપમહીધર અને ઉચ્છ્વધર, અદ વસુ જેમાં રહ્યા;
 જે છે, અનંત ઉચ્છ્વિદાતા, મહોદય જેને ઠહ્યા;
 જે આધિના હરનાર સાચા, આધિને પણ જે હરે;
 જેની કૃપાથી ઉપાધિ નથી, સ્પર્શતી લવ અંતરે ! ૪૧

જે ઉચ્છ્વેન્દ્ર ઠહેવાય છે, યુગચક્ર જેના હાથમાં;
 સાગર થકી પણ અધિક જેની, ગવાઈ ઉચ્છ્વિતિમાં ક્રમા !
 સાહિત્ય જેનું સારવાળું, સુસની નજરે તરે;
 જે શક્તિરૂપે, સ્થૂલરૂપે, વિશ્વને ધારણુ કરે ! ૪૨

જે ઉચ્છ્વેન્દ્રે ભક્ત સાર, સર્વ સ્થૂલમાં શોભતા;
 વૈરાગ્યસંપન્ન, ધર્મજ્ઞાતા, પાત્રજનને ઓધતા;
 જે થકી પામે શાન્તિ, સુખ, ત્રણ તાપથી પીડાયલા;
 જેમાં રહી છે પ્રથમથી, વખણાયલી સોળે કળા ! ૪૩

જે સૂર્યમાં, જે ચન્દ્રમાં, જે ઠિરણુમાં, ઝહ્યામમાં;
 વૈકુંઠમાં, જે સ્વર્ગમાં, ગોલોક, ઉચ્છ્વસરધામમાં !
 જે કનકમાં, જે રત્નમાં, જે રૌપ્યમાં, પ્રતિ સ્થાનમાં;
 શોભી રહ્યા જે હુશળતાથી, જ્ઞાન ને વિજ્ઞાનમાં ! ૪૪

બ્રહ્માંડના જે ઉચ્છ્વરૂપે, રહીને નિરખે બધું;
 કોઈ ન એમ કહી શકે કે વિષ્ણુ કરતાં હું વધું !
 ઉચ્છ્વેન્દ્રથી જે પૂર્ણ છે, જે પ્રતાપી, સર્વેસ છે;
 ઉચ્છ્વેન્દ્ર જેનું ભાગ્ય છે, જે ઉચ્છ્વપ્રજામાં પણ પ્રજા છે. ૪૫

ઉપ પૃથ્વીને ધારણુ કરતાસ. ૮૬ સમૂદ્રને ધારણુ કરતાસ. ૮૭ ઉચ્છ્વિદાતાને
 આર્યનાસ. ૮૮ મહોદા ઉચ્છ્વ. ૮૯ વેદ. ૯૦ પાત્ર. ૯૧ વિનાસ બજરણું
 સ્થાન. ૯૨ નેત્ર જેવા. ૯૩ શોભા. ૯૪ સર્વથી ઉચ્છ્વ. ૯૫ જ્ઞાની.

જે છે ૯૧ અકામી, ૯૦ વીતકથ, જે ૯૮ રમ્ય છે, ૯૯ અકુ છે;
 જેને ન જીતે કોઈ, જે નર શરમાં પણ શર છે;
 જે વિદ્વનાશક, પ્રકાશક, સદ્વૈષ, જે પરમેશ છે;
 અદ્વા નિહાળે સર્વની, જે ૧૦૦ નેયરૂપ ૧૦૧ રસેશ છે. ૪૬
 જે ૧૦૨ હેયને સમજી શકે, પૂરું કરાવી પણ શકે;
 જે પ્રેમ ઉપજાવી શકે છે અને વિસરાવી શકે !
 જાણી કરે છે ક્લેશકારક, પ્રસંગો જે પાત્રના;
 પાલક થકને જે રક્ષા છે, ૧૦૩ સદય પ્રાણીમાત્રના. ૪૭
 જે હિતાવક સંયોગને, નિજ યુક્તિથી પેદા કરે;
 જે લાભ જોનો દ્યે નહોં, તેનેય પણ પ્રેયો કરે !
 જેના અમરકારો અલૌકિક, સમજમાં ઉતરે નહોં;
 જેના ૧૦૪ અનુબલ્લ વચર ધાર્યું કાર્ય પણ સુધરે નહોં. ૪૮
 આ જીવ-નૌકા કદી જલટા, માર્ગમાં દોરાય છે;
 જે કૃપા જોની હોય તો, તે સરલ પણ થઈ અય છે !
 જે ધ્યાનમાં દર્શન દિયે છે, જ્ઞાનવાળા ભક્તને;
 જે દૂર રાખે નિજ થકી, માયા તણા આસક્તને. ૪૯
 જે ૧૦૫ મોક્ષવામી કાળ ધાર્મિક પગથિયાં રૂપે રહે;
 આનંદ અર્પે તે થકી, આનંદવન જેને કહે;
 અક્ષય રહે જે અંત વેળા, ભાગ્યવાન, મહાન જે;
 જે પ્રલય સમયે સર્વ જીવો તણા લયનું સ્થાન છે. ૫૦

૯૬ ક્રિષ્ણ વચરવા. ૯૭ નિહાર. ૯૮ સુંદર. ૯૯ કૃપા વચરના, દયાળુ.
 ૧૦૦ નીતિવદેચકતા યોગ્ય. ૧૦૧ રક્ષતા કંપકર. ૧૦૨ ધ્યાનનો વિષય.
 ૧૦૩ દયાવાળા. ૧૦૪ કૃપા. ૧૦૫ મોક્ષની ધર્યાવાળા.

જે પ્રિયભૂતો ભેડનારા, ભેડનારા જે ખરા;
 જેના નિયમમાં ૧૦૬ ન્યૂનતા, નહિ આવનારી પણ જરા !
 પોતાતણી ઇચ્છા પ્રમાણે, ચલાવે જગચક્ર જે;
 સીધા કહે છે ૧૦૭ નિયામક થઈ, ૧૦૮ વક્રમાં પણ વક્રને ! ૫૧
 બુદ્ધ્ય રૂપ જે છે, ૧૦૯ અનામય જે, ૧૧૦ અમિતવિક્રમ દેવ જે;
 પામે વિભવ શુભ કરે એની, પ્રેમપૂર્વક સેવ જે;
 પોતે વિભૂષિત સર્વ વાતે, તેજના અંખાર જે;
 ૧૧૧ અર્પિત, કહે ના કોઈને, દાતારના દાતાર જે. ૫૨
 ૧૧૨ જ્યોતિર્ગણેશ્વર, ૧૧૩ સમીહન જે, સર્વથા ૧૧૪ કેન્દ્રસ્થ છે;
 જે પૂજવાને યોગ્ય છે, જે સ્વસ્થમાં પણ સ્વસ્થ છે;
 જે ૧૧૫ પર્યવસ્થિત, ૧૧૬ વિદ્યુત્તમ, સન્માર્ગશામી સંત છે;
 કિર્તન, ભજનમય નામમહિમા, જે તણો અત્યંત છે. ૫૩
 ૧૧૭ વાયસ્પતિ જે, ૧૧૮ સ્વયંભૂ જે, ૧૧૯ પ્રણવ જે ૧૨૦ ચિદ્રૂપ છે;
 શત્રુઘ્ન જે, ૧૨૧ સ્ત્રવસ્થ જે, અવિછિન્ન જેનું રૂપ છે;
 જે યોગ્યને આપે અભય, આલક ખની આ સૃષ્ટિના;
 જે દેશના કર્મોનુસારે, અર્પનારા વૃષ્ટિના. ૫૪
 જે દેવતામાં યજન કરવા યોગ્ય નિત્ય ગણાય છે;
 ૧૨૨ ક્રૂટસ્થ રૂપે જે રહ્યા, જે સ્તંભરૂપ મનાય છે;

૧૦૬ આજારા. ૧૦૭ નિયમમાં રાખનાર. ૧૦૮ આડા, વાંકાં. ૧૦૯
 નીરોગી. ૧૧૦ માપમાં ન આવે તેવા પરાક્રમી. ૧૧૧ આપેલું. ૧૧૨ જ્યોતિ-
 ગણના ઇશ્વર. મહા તેજસ્વી. ૧૧૩ સારી રીતે ચેષ્ટા કરનારા. ૧૧૪
 મધ્યસ્થ, વચ્ચે હોલેલા. ૧૧૫ વિશ્વમાં સર્વત્ર વ્યાપી રહેલા. ૧૧૬ વિદ્વાનોમાં
 ઉત્તમ. ૧૧૭ વિદ્વાના સ્વામી. ૧૧૮ પોતાની મેળે પ્રકટ થનારા. ૧૧૯
 હાંકાર વાચક શબ્દ. ૧૨૦ ચૈતન્યરૂપ. ૧૨૧ પોતાની સ્થિતિમાં સ્થિત.
 ૧૨૨ આત્મસ્વરૂપ.

ગોકુલ વિષે લીલા રમ્યા, મથુરા ગયા વેગે કરી;
 પિતૃ, માતાને દુખમુક્ત કીધાં, કંઠની સત્તા હરી. ૫૫.
 યજ્ઞમાન રૂપે સોમરસતું, પાન જે કરનાર છે;
 જે દેવતાઓને સુધા, અતિ પ્રેમથી પાનાર છે;
 ૧૨૩ભુર, ભુવર, સુંદર સ્વર્ગમાં, જે વૃક્ષસમ વ્યાપી રહ્યા;
 સૌ શાસ્ત્રકારોએ મહા, ૧૨૪યોગેન્દ્ર પણ જેને ઠહ્યા ! ૫૬
 નિજ બણી દેખે પ્રેમ જોતો, પ્રેમ પોષ તે તણો;
 જેને નામે છે વિનયસહ, ગંધર્વ, કિતર, સુરગાંધા;
 જે વંશવર્ધન, ૧૨૫કુંદ ૧૨૬કુંદર, ૧૨૭કુમુદ, નિમ્બકુવાન છે;
 જે સેવકોને સુલભ છે, જે કૃપાનાજ નિધાન છે. ૫૭
 ૧૨૮ઐશ્વર્ય, યશ, ત્યમ ધર્મ, લક્ષ્મી, મોક્ષમય, વૈરાગ્યથી;
 ૫૮ ભગ વડે શોભી રહ્યા, ભગવાન નામે ભાગ્યથી;
 જે સજે ને પોષણ કરે, સંહાર જેના હાથમાં;
 જે મનસ્વત્ત્વે, બુદ્ધિતત્ત્વે, રમે સોના સાથમાં. ૫૯
 જે હલાયુધથી ભૂ તણું, ગાયો તણું રક્ષણ કરે;
 પરવશ ખનેલા છપની, અજ્ઞાનતાને જે હરે;
 જે છે ૧૨૯પ્રમોદન, અજર જે, જે અમર છે, ગંભીર છે;
 નિર્ભીત થઇ જે ઝૂઝનારા, વીરમાં પણ વીર છે. ૫૯
 જે ૧૩૦સર્વવાગીશ્વરેશ્વર છે, ૧૩૧કૃતાગમ, જે ૧૩૨મુદ છે;
 જે ૧૩૩વાજસન છે, દીનના વિશ્રામરૂપ ૧૩૪મુકુંદ છે;

૧૨૩ પાતાળ પૃથ્વી અને સ્વર્ગ લોક. ૧૨૪ મહાયોગી. ૧૨૫ સ્ફુટિક મણિ
 જેવા નિમગ્ન. ૧૨૬ કુંદયુગ્મ સમાન શુદ્ધ રૂપો આપનારા. ૧૨૭ પૃથ્વીના
 કારને કટારી રંગત કરનારા. ૧૨૮ પૂજ્ય સના. ૧૨૯ આનંદ આપનારા.
 ૧૩૦ વાણીના મહેશ્વર. ૧૩૧ વેદના કર્તા. ૧૩૨ સુંદર. ૧૩૩ ચાગરોને
 અન્ન આપનારા. ૧૩૪ પુણ્યનંદ પ્રાપ્ત કરનારા.

જે પ્રેમીમય છે, ૧૩^૧શતાનન છે, ભેદ જ્યાં દેખાય ના;
 અવતાર વીલા જે તણી, લવલેશ બણી બય ના. ૧૦
 દુઃસ્વપ્નનાશન, પ્રકાશન, જે આર્યમાં પણ આર્ય છે;
 જે મહર્ષિ છે, કપિલ સરખા મહાના આચાર્ય છે;
 જે કાળના પણ કાળને, વાળી શકે પાછે પગે;
 દ્રઢ બની જે વચ્ચે જીભે, કોઈ થકી પણ ના ડગે. ૧૧
 જે અમાની છે, ધન્ય છે, જે વિલક્ષણ, હેમાંગ છે;
 પટ પીત, સુંદર સુકુટમય, જે નાણું અંગ વરાંગ છે;
 પરબ્રહ્મ જે, ૧૩^૨તત્ત્વ નામથી જેને ૧૨^૧અતીતો ઓળખે;
 જે તણા સ્તોત્રો ભક્તકવિયો, ભાવમય ખડખડ લખે. ૧૨
 જે વસન્તાદિક ઋતુ પટના, નિયંતા છે પ્રથમથી;
 પરિવર્તનો જેના વિના, આ જગતમાં શ્રાતાં નથી;
 ઠંકાયલા જે પંચકોશે, છતાં જે સાનંદ છે;
 જે ૧૩^૩સેન્ય શરણાગત તણા, જે દક્ષ છે, સુખકંદ છે ૧૩
 જે સગુણ, નિર્ગુણરૂપ છે, જે કલ્પવૃક્ષ સમાન છે;
 જે ભક્તની શ્રદ્ધા નિહાળી, સ્વયં શ્રદ્ધાવાન છે;
 બણી શકે, સમજી શકે, પૂરી શકે જે ૧૩^૪એવણા;
 જે જીવના મનમાં કરે, કર્મોનુસારી પ્રેરણા. ૧૪
 જે ૧૪^૦શરભ છે, જે ૧૪^૧અતુલ છે, જે વર્દમાન, વિશાળ છે;
 જેનું વધારેમાં વધારે, તેજવાળું ભાજ છે!

૧૩૫ સોંકોડા છુખવાળા. ૧૩૬ ને. ૧૩૭ છુખા. ૧૩૮ છેવરા ચેતન્ય.
 પૂજ્યા યોગ્ય. ૧૩૯ હચ્છા. ૧૪૦ પ્રત્યેક શરીરમાં પ્રકાશ કરનાર. અદિદા.
 ૧૪૧ જેની ભેડે કોઈની તુલના કરી શકાય નહિ એવા.

જે ગુપ્તમાં પણ ગુપ્ત જાણે, કલાધર ૧૪૨મર્મજ છે; ૬૫
 છે સર્વ લક્ષણ સાધ્ય જેને, જે ખરા ૧૪૩ધર્મજ છે.
 જે રહે હૃદયાકાશમાં, તે થકી ગુહ્ય જણાય છે;
 સંકર્ષણી સત્તા વડે, જે પ્રાણબલ હરિ જાય છે !
 ફેંદે ફેંસેલા જીવને, જે ખચાવે છે પ્રીતિથી;
 દુર્બુદ્ધિવાળાને ચલાવે, જે ફરીને નીતિથી. ૬૬
 જે ૧૪૪વિરોચન છે, અયમ છે, જે યોગમાં આરંભ છે;
 જેની કલા, ઇચ્છા, પ્રભા, અતિ ગૂઢમાં પણ ગૂઢ છે;
 જે નિરાકાર છતાં પ્રસંગે દેહધારી થાય છે;
 જેના વડે અસુરો ડરે, ૧૪૫સુર, ભક્ત પણ રક્ષાય છે. ૬૭
 સંખ્યા વખરના રૂપ જે, ધારણ કરે છે અવસરે,
 ૧૪૬અતુરજ જે, ૧૪૭નિતમન્યુ જે, કોઈ થકી પણ ના ડરે;
 ૧૪૮અસ્તિત્વમાં જે પૂર્ણ છે, જે ૧૪૯શિશિર સરખા શાન્ત છે;
 જેનું હૃદય પણ સર્વ કરતાં, ૧૫૦સર્વથા નિર્ભાન્ત છે. ૬૮
 જે તણી ઉપમા શબ્દદ્વારા પૂણ્ણ પણ થાતી નથી;
 જે ઉચ્ચ આપી શકે ઉપમા ન્યથા તે જાતી નથી;
 જે તણી આજ્ઞા કદી પાછી અવરથી ફરતી નથી;
 જે તણા આશ્રય વખર મનની કામના સરતી નથી. ૬૯
 જે મહાનિધિ છે, જયી છે, જે ૧૫૧શ્રમણ, ૧૫૨શબ્દાતીત છે;
 ઉત્કૃષ્ટમાં ઉત્કૃષ્ટ જેની રસ ભરેલી રીત છે;

૧૪૨ ઉદામાં ઉદું જાણનારા. ૧૪૩ ધર્મને જાણનારા. ૧૪૪ વિશેષ
 રૂપિ ઉપજાવનારા. ૧૪૫ દેવો. ૧૪૬ આદે દિશાના જાણના. ૧૪૭ કોઈને
 જાણનારા. ૧૪૮ જ્યાં વિજ્યાન ૧૪૯ શિશિર જાણ. ૧૫૦ સર્વ પ્રકારે;
 ૧૫૧ જાણનારા. ૧૫૨ શબ્દમાં ન આવે એવા.

આરંભમાં વેદાન્તના જે, પારને પામી ગયા !
 ધરે શા મહેરા ૧૫૩ પ્રણેતાને, ગ્રેરનારા જે થયા ! ૭૦
 જે પમાડે આશ્ચર્ય એવા, તેજથી રાચી રહ્યા;
 ગુણગાન જેના ગાઇને, સંતો ખધા નાચી રહ્યા !
 જે રાગ અથવા દ્રેષથી, છે રહિત તોયે ભક્તને;
 ધરે અધિક નિજના ગણી, ગીતા વિષે પણ વ્યક્ત છે. ૭૧
 જે વિદ્ય કેરા વાદળાં, ક્ષણ એકમાં અલગાં કરે;
 જે લોકહિતને કાલ સુંદર લોકધર્મો આચરે;
 ચંદ્રવંશમાં જે એક છે, યમુના કિનારે જે રમ્યા;
 ગોપાલ નેનું નામ જે ગોપાલ ગોપીને ગમ્યા ! ૭૨
 શુભ વૃત્તિ, જેની દયાદારા, દુષ્ટની થઇ બચ છે;
 જેના કટાક્ષે હૃદયની પણ, બુદ્ધિ ૧૫૪ કુંઠિત થાય છે;
 જે અન્યદારા ચેતના, ઉપજવનારા બદને;
 માને નહોં એ, તો ખતાવે, અંતમાં જે કદને. ૭૩
 જે છે કવીશ્વર, હંસ છે, છે ૧૫૫ કૃતાત્મા, જે ૧૫૬ સર્ગ છે;
 રક્ષણ વિનાના જીવના, રક્ષક રૂપે જે ૧૫૭ દુર્ગ છે;
 જે યોગનિદ્રામાં રહીને, યોગનું સુખ લોગવે;
 સ્તુતિ સાંભળી નિજ ભક્તની, જેનું હૃદય સ્નેહે દ્રવે. ૭૪
 જે જ્ઞાનદારા ૧૫૮ ગમ્ય છે, અજ્ઞાનથી જે દૂર છે;
 ૧૫૯ જોદાર્યમય હોવા છતાં, જે દૈત્ય પ્રત્યે દૂર છે;
 જે યોગ્ય રીતે સર્વજનું, પોષણ કરે, પાલન કરે;
 વર્તે ન સીધા તે તણું, ૧૬૦ શાસક બની ૧૬૧ શાસન કરે. ૭૫

૧૫૩ રથનારા. યોજનારા. ૧૫૪ બૂદ્ધી. સાંકડી. ૧૫૫ આત્માને પાસણ
 કબજામાં. ૧૫૬ સુષ્ટિ રચના. ૧૫૭ કિલ્લા જેવા. ૧૫૮ ભણવા શે. ૧૫૯
 હિસતાની બુદ્ધિવાળા. ૧૬૦ શિક્ષા કરનારા. ૧૬૧ શિક્ષા.

જે ૧૧૨ તનુવર્ધન, ૧ ઇન્દ્રકમા, નરોત્તમ, જે ૧૬૬ સ્વાસ્થ્ય જે
 જેનું કરણવાન અથવા વ્યંગવાળું હાસ્ય છે !
 આકાશચારી, ૧૬૫ અહીં જે, કેશવ વળી કહેવાય છે;
 ૧૬૬ અમ્રજ અને ૧૬૭ નૈઋત્ય, ૧૬૮ અનિર્વિનુભ જે સદા દેખાય છે. ૭
 અત્યંત કામળ હૃદય જેનું, તેમ અધમોદ્ધાર જે
 જેનો ન કોઇ પાર પામે, એટલો વિસ્તાર છે !
 પાપી જુએ જેને ભયંકર, જુએ ધર્મી સુખપ્રદા;
 જે તણા આશ્રય વગર જનની નથી ટળતી આપદા. ૭
 જે એક કે બીજે રૂપે, છે માન્ય જનમંડળ વિષે;
 માને નહીં તેનેય જેના, અમરકારો બહુ દિસે !
 જે ૧૧૯ પરાભવ પામે નહીં, બળવાનમાં બળવાનથી.
 બહુ સકાતા જે નથી, કળવાનમાં કળવાનથી. ૭૮
 અધિકાર જેનો હૃદય છે, તોયે પ્રમાદી જે નથી;
 પુરુષાર્થના સાધક સદા, પણ વૃથાવાદી જે નથી;
 કર વિષે એવર્ધન ધરી, મદ ઇન્દ્રનો જેણે હૃયે;
 યમુના તણું જળ ૧૭૦ અવિષ કરવા, નામ વશ જેણે કર્યું !
 ૧૭૧ મેઘા મહા જેની રહી, જે છે ૧૭૨ ભયાપહ ૧૭૩ વિશ્વ
 અતિ ગર્વવાળા શત્રુઓ, જે આગળે આલે નથી !
 જેને નથી બીજીયલેદ જરાય જે ૧૭૪ નિર્લેપ છે,
 જેણે ન એને આજખ્યા, તેને સદા ૧૭૫ વિશ્લેષ છે.

૧૬૨ પ્રભને વધારનારા. ૧૬૩ ઇન્દ્રના જેવું કમં કરનારા. ૧૬૪
 સુખપ્રદા. ૧૬૫ પૂજવા યોગ્ય. ૧૬૬ આદિ પુત્ર, ૧૬૭ અનેક
 લેખારા. ૧૬૮ એક વચરના. ૧૬૯ હાર. ૧૭૦ જે વચરનું. ૧૭૧
 કરવાની કુદ્ધિ ૧૭૨ ભયને કરવા વાળો. ૧૭૩ પરાક્રમી, ૧૭૪
 નહીં એવા. ૧૭૫ બાહુશલા.

